

עין משפט
גר מצודה
צד:

א"א מ"י פ"ב מהל' גולה
ואברה הלכה ב' ועין
בהשגות וכת"ת סמג עשין
עב פושע ח"ת ס"י שסב
סעי' ב':

י"ב ב' מ"י שס"ה' י' סמג
שס' טו"ש"ע ח"מ ס"י
שס' ספ"ה ה':
י"ג ב' מ"י פ"א מהל' גולה
ואסרדה הלכה יג' ופ"ד
מהל' מלוה ולוה הלכה ה'
סמג ללארץ קנב ועשוק עב
טו"ש"ע ח"מ ס"י שס"ה ספ"י
ה':

יד ד מ"י פ"ד מהל' מלוה
וזה הלכה ה' סמג
לארץ קנז טושי"ע י"ד פ'
קמא סמ"א ז'
ב"ד ה' ז' טושי"ע ח"מ פ'
שמו סמ"ק ז'
ב"ד ח' מ"י פ"א מהל'
גולה ואברהם ה"ל יג
סמג פסין עג טושי"ע ח"מ
פ' שמו סמ"ק א':

מוסף רש"י

[illegible]

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

[illegible]

אמרו הלכה כרבי שמ
סבירא ליה א"ר חייא
דבר תורה גזילה ה
שנאמר יהיהשכ את
מקום ואם תאמר כ
השבים וכן אמר ר' יוחנ
הלכה כסתם משנה
לו עד שצבעו פטור א
ורבי יעקב שמיה לדידי
יוחנן בנן שגול עצי
עליו

יְהוֹלֵלִים יִמְלֹךְ בְּרִיבִית
מִן הַמִּקְבָּל מִן אֵין
מִן רִבִּי וְהָיָה בִּימֵי אֵין
מִשְׁעָה בְּאֵדֶם אֶחָד
אֵל אֶשְׁתִּי רִיקָה אֶבְנֵי
אֶפְרָיִם אֶבְנֵי שֵׁשׁ
תְּשׁוּבָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
רְבִיּוֹת שֶׁחֲזִירוּ אֵין
מִהֶם אֵין רוּחַ חֲכָמִים
יִהְיֶה לָהֶם אֲבִיהֶם
שֶׁהֵן יוֹדְעִים שֶׁהֵן רְבִי
אֵינָהּ הוּא דָּלָא הָא
בְּרִין הוּא דְּאֲבִיהֶם
וְהָא דִּקְתָּנִי בְּרִידֵהוּ
סִיפָא הֵינִי לָהֶם אֲבִי
דְּבִרַּי הַמְּסֻיִּים חִיבִין
אֲבִיהֶם תָּנָא רִישָׁא
כְּבוֹד אֲבִיהֶם חִיבִין
בְּעוֹשָׂה מִשְׁעָה עֲוִיָּה
בְּשׁוֹשָׂה תְּשׁוּבָה אֵין
הַסִּפִּק לְחֻזְרוֹ עַד
מִחוּזְרֵי גּוֹלָנִים מֵאֵי
הַגּוֹלָנִים וּמֵאֵי יִהְיֶה
מִקְבָּלִין מִהֶם אֵלָּא
וְהַמּוֹכִיחַ תְּשׁוּבָתָן לֵאמֹר
וְהָא לֵמַח מִחוּזְרֵי קֶזֶז
סִיפָא יִשְׁאֵין מִכִּירִין
וּמַעֲרוֹת אֵלָּא לֹא קְשִׁי
נִתְּנָן בְּשִׁשָּׁן גִּילָה קֶזֶז

מעשים שיעשה תשובה ויחזור מעלמו ולא יק
משנה זו והיה דסוף אלו מציאות נ"מ ד
אלא להווא דרא וכן היה ד

יד. ואם תאמר ללאת ידי שמים קאמר יס
מחזיר ללאת ידי שמים: **א** עשה תשובה
ממנו לא מחייבין בנים להחזיר מפני כבוד
אביו דשם לא פליק חייבין בנים להחזיר
ליה לתמוכו ו' להוילא מתחת ידו ומדלא
(א) דשם לא יתכן לפרש בע"א דפרקי מהא
ויפרקי א' עבד תשובה מא' בני גביה ומא'
האם דהא דפרקי מהאיא דמיימי בתמור הגזו
משמיש הכא בסמוך לכין דרשינן קאמרין
שפירא למורא יתכן (א) הירא את ה' והאמר
ה' והוילאיה לא להחזיריה מפני כבודו ו' לא
ה' למ' רבים קאזא אינה עובד דיינין דלא
ינין אלא דתיטו דאין מהכילין מדברגין ו' לא

ללא מיימי מחמי' דבהמה
שעת הגולה לקמן (דף טו):
ולחומר ולדבריהם דרבנן
דבא ר"מ אית ליה דשינוי

ואמרו הלכה כרבי שמעון בן אלעזר וליה לא סבירא ליה א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן דבר תורה גזילה הנשחטת חוזרת בעניה בשנאמר ויהשיב את הגזילה אשר גזל מכל מקום ואם תאמר משנתנו "משום תקנת השבים ומי אמר ר' יוחנן ה"י והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה ותנן ה"י לא הספיק ליטול לו עד שצבעו פטור אמר ליה ההוא מדרבנן ורבי יעקב שמיה לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן כגון שגזל עצים משופין ועשאן כלים ידהוה ליה שינוי החזור בריתיו: ת"נ רבנן הלוגנין ו'מלי' רבית' שהחזירו אין מקבלין מהם והמקבל מן אין רוח חכמים נוחה הימנו אמר רבי יוחנן בימי רבי נשנית משנה זו דתנא מעשה באדם אחד שבקש לעשות תשובה א"ל אשתו ריקה אם אתה עושה תשובה אפילו אכנס אינו שלך ונמנע ולא עשה תשובה באותה שעה אמרו הלוגנין ומלי' רביות שהחזירו אין מקבלין מהם והמקבל מהם אין רוח חכמים נוחה הימנו מיתבי' הניח להם אביהם מעות של רבית אע"פ שהן יודעין שהן רבית אין חייבין להחזיר איניהו הוא דלא הא אביהם חייב להחזיר בדין הוא דאביהם נמי אינו חייב להחזיר והוא דקתני בדידהו "משום דקא בעי' למתני סיפא הניח להם אביהם פרה וטלי' וכל דבר המסויים חייבין להחזיר ומפני כבוד אביהם תנא רישא נמי בדידהו ומפני

בבבד אביהם חייבין להחזיר אקרי כא
 "בעושה מעשה עמך" כראמר רב פנחס
 כעושה תשובה אי עשה תשובה מאי בני
 הספיק להחזיר עד שמת תא שמע ^להגול
 המחזירין גולנין מאי שנב איכא אי גול גול ו
 הגולנין ומאי גיהו מלוי רבית אע"פ שגב
 מקבלין מהם אלא למה מחזירין לצאת די
 והמוכסין תשובתן קשה ומחזירין למכירין א
 ואלא למה מחזירין לצאת די שמים אי הכי
 סיפא ^לושאין מכירין יעשה בהן צרכי ציבור
 ומעורות אלא לא קשיא כאן קודם תקנה כאן
 נחמן ^לבשאין גולה קיימת אפילו תימא אידר

ובזה יחזור מעצמו ולא יקבלו ממנו וכן הדין דכל הכל
 דסוף אלו מציאות (ב"מ דף נב:) דקאמר בימי רבי נשנית
 אלא להשא דרא וכן הדין דבוריות (דף יג:) ואין להאריך:

נאמא יד שמים קאמא דא לומר דריק מדיקט לשון חיי
 עמים: **א** עשה תשובה ב' וילמא כגון שלמ
 גנים להחיות מפני כבוד אביהו דא וילמא גנא א"כ
 ופיק חייבים גנים להחיות מפני כבוד אביהו ופיק
 וילמא מתחת דא ומלמא חשש לכבוד א"כ אמאי חיי
 לפרש בע"א דפריך רמא ברייתא למ"ד רבות קטלה א"כ
 תשובה מלא בעי גביה ומאי קושא א' רבות קטלה אין
 מזהיא דמחייב כסמך הגולנים ומאי רבות אע"פ שגנ
 דין דריק דרשין למיהא יתן ולא להשטין א' למורא
 (ו) הרי א"כ ויחדר מלמתי ולא להשטין בעי פ' כ
 חייבים מפני כבודו ולא מלמתי גנים משום כבוד א"כ
 אלא אינה יולמא בדריק דלדידה אפי' נאמא יד שמים ל
 דאין מקלני מדרבנן ולא שייך לשטיי הכא תנאי היא כ

מסורת הש"ס

(א) לעיל ק"ו. (ב) שנת ח'.
 (ג) וחולק קלה. לעיל
 ק"ו. (ד) (חמ"ס שביעית
 ש"ח). (ה) ב"מ (ח' ח' ח'
 ד"מ ש"ח). (ו) ש"ח ק"ב.
 (ז) שנת ח' וש"י נדרים ט'
 וש"י. (ח) ב"מ (חמ"ס סב'
 יבמות סב' קטנדרין פ"א.
 (י"ב) ד' מכות ח' (ח'
 ח'). (יג) חזנה ט' ב"מ סב'
 י' (חמספחא ד"מ ש"ח).
 (כ) ב"מ ט"ז. (ל) חמס'
 ר"ס ח"א, ח"ב ח"ב ו'
 ח"ב ו' ח"ב ו'

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי יִחָאֵר וְאִשֶּׁר
וְהַיִּשִׁיב אֶת הַגּוּלָּה אֲשֶׁר
גָּזַל אוֹ אֶת הַעֶשֶׂק אֲשֶׁר
עָשָׂק אוֹ אֶת הַפִּקְדוֹן
אֲשֶׁר הִפְקֵד אָחֻ אוֹ אֶת
הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר מָצָא:
וּיָקֹר ה' כֵּן
2. אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל
וְנִשְׂא בַעֲמֶק לֹא תֹאֵר:
שְׁמוֹת כֵּן כֵּן

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אין חייבין
וטר' וקסבר רשות. ג"כ פ"ל
כפ' בתרא רש' דף קצ"ב:
(ב) תוס' ד"ה וזמן וטר'
שאפרש לקמן. ג"כ דף
ל"ה פ"ב ד"ה בשנה לפי
פד"ת: (ג) ד"ה אי עשה
וטר' כפי ריבין שפירש
למורא נימן לירא את ה'
שיש לו להחזיר
מילתא:

גליון הש"ס

דש"י ד"ה א"ן רוח
חכמים כו' א"ן רוח
חכמה פ"י תייער פ"ג
משנה י' דלכות: